

1. lesning 5 Mos 6,2–6

Hør, Israel! Du skal elske Herren av hele ditt hjerte.

Moses talte til folket og sa:

Du skal frykte Herren din Gud så lenge du lever, og holde alle hans forskrifter og bud som jeg gir deg, både du og din sønn og din sønnesønn, så du kan få et langt liv.

Hør da, Israel! Legg vinn på å leve etter budene! Da skal det gå deg vel. Dere skal øke og bli tallrike i et land som flyter med melk og honning, slik som Herren, dine fedres Gud, har lovet deg.

Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. Disse ord og bud som jeg gir deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte.

Responsoriesalme Sal 18 (17),2–3a. 3bc–4. 47 og
51ab

Omkved: Herre, jeg har deg hjertelig kjær,
du er min styrke og min frelse.

Herre, du er min styrke,
jeg har deg hjertelig kjær.
Herren er min klippe,
min borg og min befrier.

Herren er min Gud,
klippen hvor jeg søker ly.
Han er mitt skjold og mitt vern,
til hans frelse setter jeg min lit.

Lovet være Herren,
jeg kalte på ham, og han fridde meg ut.

Herren lever! Lovet være min klippe,
opphøyet være Gud, min Frelser!
Han gir sin Konge seier,
viser barmhjertighet mot sin Salvede.

2. lesning Hebr 7,23–28

Jesus er og blir i evighet, og derfor går hans presteembete aldri over til noen annen

Brødre, av de tidligere prestene har det vært mange, fordi døden hindret dem i å fungere videre; Jesus derimot er og blir i evighet, og derfor går hans embete aldri over til noen annen. Derav følger også at han helt og fullt kan frelse dem som går gjennom ham til Gud; alltid lever han og kan gå i forbønn for dem.

Og en slik yppersteprest var det nettopp vi måtte ha: hellig, uskyldig, ren, skilt fra synderne og opphøyet over alle himler; en yppersteprest som ikke, i likhet med de andre, er nødt til å frembære ofre hver eneste dag, først for seg selv og dernest for folket; for han bragte sitt offer én gang for alle, den gang han ofret seg selv.

Loven innsetter mennesker, med alle et menneskes skrøpeligheter, til yppersteprester. Men edens ord – som kom etter Loven – gjør til yppersteprest Sønnen, den til evig tid fullkommengjorte.

Halleluja Joh 14,23

Halleluja.

Om noen elsker meg, akter han mitt ord, sier Herren, så vil min Far elske ham, og vi vil komme og ta bolig hos ham.

Halleluja.

Evangelium Mark 12,28–34

Du skal elske Herren din Gud. Du skal elske din neste.

På den tid kommer en av de lovkyndige til Jesus, en som hadde hørt ordskiftet og sett hvor godt han hadde svart dem, og spør:

«Hvilket er det første bud av alle?» Jesus svarer: «Det første er dette: 'Hør, Israel, Herren vår Gud, Herren er én. Og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, av all din hug og all din kraft.' Og det annet er: 'Du skal elske din neste som deg selv.' Noe større bud enn disse fins ikke.»

Den lovkyndige svarer ham da: «Godt svart, Rabbi! For det er sant som du sier, både at 'Han er én, og der er ikke noen annen enn Ham', og at 'å elske Ham av hele sitt hjerte og av hele sitt sinn og av all sin kraft, og sin neste som seg selv' er langt mer verd enn alle brennoffer og andre offer.»

Da Jesus hørte hvor forstandig han svarte, sa han til ham: «Du er ikke langt borte fra Guds rike.» Og ingen våget å spørre ham mer.